

D. O. M.

THESES ANATOMICÆ
ET
CHIRURGICÆ.

LEBILIS natura viri, flebilior conditio fœminæ, quæ prætèr malorum compagem mortalium generi necessariè morituro addictam, non solum graviditatis molestum cogitur perferre tempus, imò plurimis necnon sævis & pertimescendis per-sæpè puerperii cruciatur laboribus. Cum autem omnes varias partuum species hîc evolvere non sit animus, & una præ cæteris in quâ prolapsus & compressus dignoscitur funiculus umbilicalis nobis arrideat, id argumenti liceat eligere.

MULIERE impregnatâ, fit in utero nova partium fabrica ad puerperii tempus permansurarum, & hæ sunt fœtus membranæ, placenta, funiculus umbilicalis, liquor deniquè in quo fœtus innatat: Quæquidem in ovo, coïtûs tempore fæcundato & ab ovariis per tubas Fallopianas in uterum delapso, explicantur: ut verò illæ partes propter fœtum considerandæ veniunt, de his seorsìm paucis acturi sumus. Membranâ duplici

involvitur fœtus, exterior crassa, spongiosa, villosa, vasis sanguiferis referta, utero contigua, eique filamentis conjuncta, plurimas in lamellas dividua, Chorion audit. (*a*).

INTERIOR priore tenuior, lucidior, eique adjuncta; ferè vasorum expers, per-lucidum glutinosumque continens liquorem inquo fluctuat fœtus, vocatur Amnios.

TERTIAM nonnulli addunt, à farciminis figura (*b*) Allantoïdem dictam, quibusdam in bestiis (*c*) non verò in homine conspicuam, ad urinam colligendam, præsertim in Vaccis Uracho pervio continuam.

CORPUS spongiosum, cellulare, orbiculare, unius pollicis crassum, novem circitèr latum, vasculis, arteriis scilicèt & venis umbilicalibus mirum in modùm divisis intertextum, uteri ut plurimùm fundò per partem convexam membranæ tenuissimæ & reticularis Chorio continuæ inter-ventu adherens; in concavâ fœtum continens, vasa majora exponens, funiculo umbilicali originem præbens, placenta seù hepar uterinum nuncupatur.

PARS illa instar funiculi contorta, digiti crassitudine ex duabus arteriis gracilioribus constans, à ramis non rarò iliacis internis aliquandò ab infimâ parte Aortæ prodeuntibus, sursùm juxtà utrumque vesicæ latus ad umbilicum spirali tractu prorepentibus, & ad placentam ubi in infinitos dividuntur ramulos, & ex venâ multò arteriis Ampliori, ex innumeris in placentâ ramusculis in unum truncum redactis orta, duas inter arterias involuta communi membranâ cellulosâ, glutinoso limpidoque humore repletâ, serpente, & per umbilicum fœtus ad ipsius hepar, & indè sanguinem cum succo nutritio in sinum venæ portæ, infundente; funiculus dicitur umbilicalis.

QUOD attinet ad liquorem blandum & glutinosum fœtum ambientem, ab Amnione secerni videtur.

AD infantis vitam conservandam, ipsamque periculo prohibendam quantus sit funiculi usus patet ex Anatomiâ; ideòque tempore partus à compressione quâ vis protegendus, sin minùs

[*a*] *Anat. d'Heister traduite en François, développement de l'Œuf. p. 287.*

[*b*] *Dulaurens.*

[*c*] Hujusce membranæ existentiam licet plures cecinerint, & imprimiùs hanc celebrent Transf. Philo. fabulosam credimus. Necdham, Graaf. Bildoo quæ voluerint affirmabunt. Munichque hanc à se demonstratam jactaverit, per nos licet, id unum verò ab illis petierimus ut fausta observata fideliter & cautè exhibeant, id menti oculis investigantium certè certiùs non effugiet.

ob liquoris commercium cum matre (*a*) vel placentâ interceptum, periculum in morâ.

HUJUSCE prolapsus causæ præcipuæ vel à nimiâ pendent ipsius longitudine, vel ab infantis situ, sivè abdomen ori uteri sit oppositum, sivè alia pars, ipsum os non sat obturans, se se offerat, vel à majori aquarum quantitate, quæ protinùs erumpendo, protinùs extrudit funiculum.

ALIQUANDO visu, semper verò tactu dignoscitur prociduus funiculus, qui si gracilis, flaccidus, frigidus, nec pulsans percipiatur, tùm infantis emortui signum inconcussum; quo in casu infantis expulsio (si tamèn capitis vertex primùm se præbeat) naturæ viribus committenda, si è contrà turgidus, calidus, pulsans deprehendatur, arrectâ mente operi indesinentèr insudandum: ideòque, si doloribus ingruentibus, ore uteri satìs aperto, fæminâ lucinæ plurimos aliundè promptiùsque labores expertâ, capite ritè disposito, funiculus prodeat, tùm ob repulsionis difficultatem, expectandum, & si necessum ut ampliòr pateat via, os coccygis apprimè reprimendum, quod non raro, puerperâ supinâ reclinatâ, vel in sellâ idoneâ, legitimè succedit; pro tempore, linteo vino imbuto, fovetur funiculus; si tamen diutiùs insistat caput, ne funiculi compressione, suffocaretur infans, digitorum sinistræ manûs apicibus caput, præsertìm dolorum copiâ succedente numerosiori, à pubis ossibus deorsùm intestinum rectum versus sensìm depellendum, ut sic, quantùm fieri possit, ad hoc intestinum & *os coccygis descendat*, quo tempore, capite repulso, alterâ manu repellendus est funiculus; si verò, quod sæpè accidit, de novo prolabatur, illicò pedibus fœtum promat obstetricans oportet, non secùs ac si aliam partem præter caput & speciatìm verticem offerat infans.

QUOTIES ergo ad prolis inversionem & per pedes extractionem se accingere voluerit obstetricans, ea est laudata methodus: muliere ritè collocatâ, dextram manum, butyro innunctam, blandè ad partem infantis ex utero demissam vel ipsius collo oppositam ducit, eamque simùl cum capite paulispèr removet, ut majùs & liberiùs spatium, intromissâ manu, concedatur: quibus peractis, juxtà ventrem fœtus profundiùs sensìm & cautè propellit & eam tùnc apertam inflexamque in

[*a*] Et nequis destruat sententiam de sanguinis à matre in fœtum commercio, ob affirmatâ experimentâ quibus probatur non semèl inventos fuisse fœtus valetudine perfectâ gaudentes, umbilico planè expertes, ad ea quæ praxis edocet quotidiana recurrimus, quæ nemo probè negaverit. Vide Moriçeau, Dionis & alios &c.

uterum ad femur & ad crura infantis demittit, fœtus pedes arripere tentat, quod sæpiùs faustè post recentem aquarum effluxum ob uterum non ita constrictum ; si è contrà, præ diuturniori tempore elapso nimiùm coarctetur uterus, manus tum obstetricantis difficilè recipietur, quæ tamèn ad-usquè cubiti flexuram ut plurimùm introduci debet, cum majori obstetricantis molestiâ. Pes apprehensus, providè ex utero protrahendus, ibique alterâ manu, vel, ut quidam volunt, fasciâ retinendus; deindè denuò juxtà partem internam hujusce pedis ad supremam femoris, atque ab hoc femore ad alterum, manum dimittit, indè ad pedem oppositum descendendo (quod attentè observandum si quidem intùs gemelli delitescere, & duorum fœtuum pedes uno tractu extrahi possent) non sinè utriùsque periculo, foras illum educit ; jam bini pedes humore lubrico madidi, sicco & calido linteo involvantur, ut deorsùm & spirali tractu firmiùs attrahi valeat infans, quod facilè perfeceris si pronùs ille in ventrem cubet : si verò resupinùs, quod inter extrahendum pedem positione facilè deprehendetur, ad ilia protractus ventre & clunibus apprehensis ita convertatur, ut pronùs in ventrem jaceat: sin minùs, mentum ipsius, instar unci, ossibus pubis hærebit, & uteri constrictione strangulabitur.

Fœtus sic in ventrem pronùs & ad cartilaginem Xiphoïdem adductus, ipsius brachia alternis manûs obstetricantis indicibus sunt accersenda ; quo facto præcavendum ne collum, ore uteri constricto, huic insistere possit, quapropter manus una ad occiput, in ore fœtus altera, caput leniter & concussionibus alternis est liberandum.

Has positiones, Deo juvante, & Præside M. JOANNE LE BAS Artium Liberalium & Chirurgiæ Magistro, *tueri conabitur* *Nicolaus* *Flambe*, *Artium Liberalium Magister.*

PARISIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.

Die Lunæ 17ᵃ *Maii à sesquisecundâ post meridiem ad septimam. Anno Domini* 1756.

PRO ACTU PUBLICO
ET MAGISTERII LAUREA.

Typis Delaguette, Regii Chirurg. Collegii Typographi. 1756.